

Projekt

z dnia 20 maja 2026 r.

Zatwierdzony przez .....

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ W POŁAŃCU**

z dnia ..... 2026 r.

w sprawie przekazania skargi według właściwości

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2025 r. poz. 1153, 1436 z późn. zm.¹⁾) w związku z art. 229 pkt 3, art. 231 § 1, art. 237 § 1 i 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 18 maja 2026 r., Rada Miejska w Połańcu uznaje się za niewłaściwą do rozpatrzenia skargi z dnia 6 maja 2026 r. złożonej przez mieszkańca gminy Połaniec.

2. Pismo, o którym mowa w ust. 1 przekazuje się do Burmistrza Miasta i Gminy Połaniec, jako organu właściwego do jego rozpatrzenia.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miejskiej w Połańcu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

---

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026r. poz. 252

Uzasadnienie
do Uchwały Nr .../.../2026
Rady Miejskiej w Połańcu
z dnia .... maja 2026 r.

w sprawie przekazania skargi według właściwości

W dniu 6 maja 2026 r. do Rady Miejskiej wpłynęło pismo zatytułowane „Skarga na działanie Zastępcy Burmistrza Miasta i Gminy Połaniec – Jarosława Kądziele”.

Na posiedzeniu w dniu 18 maja 2026 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej, działając zgodnie z § 60 ust. 4 Statutu Miasta i Gminy Połaniec, dokonała wstępnej kwalifikacji oraz oceny formalnoprawnej przedmiotowego pisma. Po analizie jego treści Komisja uznała, że pismo stanowi skargę w rozumieniu przepisów działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego.

Komisja ustaliła następnie, że zgodnie z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego rada gminy jest organem właściwym do rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności wójta, burmistrza albo prezydenta miasta oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w art. 229 pkt 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten nie przyznaje radzie gminy kompetencji do rozpatrywania indywidualnych skarg na pracowników urzędu, w tym na zastępcę burmistrza. Kompetencji organu stanowiącego nie można domniemywać. Skoro ani art. 229 Kodeksu postępowania administracyjnego, ani przepisy szczególne nie zastrzegają właściwości Rady Miejskiej do rozpatrywania skarg na pracowników urzędu, Rada Miejska nie jest organem właściwym do merytorycznego rozpoznania przedmiotowej skargi.

Zgodnie z art. 33 ustawy o samorządzie gminnym kierownikiem urzędu jest burmistrz, który wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego wobec pracowników urzędu. Zastępca Burmistrza wykonuje powierzone mu zadania w strukturze urzędu i pozostaje w zakresie służbowym podporządkowany Burmistrzowi Miasta i Gminy. W konsekwencji organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zachowania lub wypowiedzi Zastępcy Burmistrza jest Burmistrz Miasta i Gminy.

Zgodnie zaś z art. 231 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając o tym skarżącego, albo wskazać mu organ właściwy. Mając powyższe na uwadze, zasadne jest przekazanie skargi Burmistrzowi Miasta i Gminy jako organowi właściwemu do jej rozpatrzenia.

Niezależnie od powyższego Komisja, dokonując analizy treści pisma, odniosła się również do charakteru sformułowanych w nim zarzutów. Skarżący zarzucił Zastępcy Burmistrza Miasta i Gminy świadome wprowadzenie w błąd Rady Miejskiej oraz

mieszkańców w związku z wypowiedzią dotyczącą inwestycji pn. „Budowa przedszkola z oddziałem żłobkowym przy Osiedlu Północ”.

Komisja wskazuje, że formułowanie zarzutu świadomego wprowadzenia w błąd ma charakter szczególnie doniosły i powinno znajdować oparcie w jednoznacznych, obiektywnie weryfikowalnych okolicznościach. Tego rodzaju zarzut nie powinien być wyprowadzany wyłącznie z rozbieżności w wypowiedziach, nieścisłości językowej, przejęzyczeniach, odmiennej interpretacji wypowiedzi albo zmiany okoliczności faktycznych zachodzących w toku realizacji inwestycji.

Komisja zwróciła uwagę, że sesje Rady Miejskiej mają często wielogodzinny przebieg, a przedstawiciele organu wykonawczego udzielają podczas nich odpowiedzi na liczne pytania dotyczące wielu spraw, inwestycji, kwot, terminów oraz bieżących uwarunkowań organizacyjnych i finansowych. W takich warunkach nie można wykluczyć wystąpienia niezamierzonej nieścisłości, skrótu myślowego lub omyłki w wypowiedzi. Samo wystąpienie takiej sytuacji nie uzasadnia automatycznie przypisywania osobie wypowiadającej się zamiaru wprowadzenia kogokolwiek w błąd.

Komisja podkreśla również, że proces inwestycyjny, zwłaszcza dotyczący dużych zadań publicznych, ma charakter wieloetapowy i dynamiczny. Założenia przedstawiane na określonym etapie przygotowania lub realizacji inwestycji mogą ulegać zmianom w związku z wynikami analiz, rozmów, uzgodnień, możliwościami finansowymi, dokumentacją projektową, procedurami zamówień publicznych albo innymi okolicznościami niezależnymi od osób udzielających informacji na sesji. Nie każda późniejsza zmiana stanowiska lub doprecyzowanie informacji oznacza zatem, że wcześniejsza wypowiedź miała charakter nieprawdziwy lub celowo wprowadzający w błąd.

Komisja w pełni respektuje prawo mieszkańców do udziału w sesjach Rady Miejskiej, zadawania pytań, składania pism oraz korzystania z przewidzianych prawem środków kontroli społecznej. Prawo to powinno być jednak wykonywane z poszanowaniem zasad rzeczowości, proporcjonalności oraz dobrej wiary. Stawianie daleko idących zarzutów, w szczególności zarzutu świadomego wprowadzania w błąd, może prowadzić do nieuzasadnionego podważania zaufania do osób wykonujących zadania publiczne oraz do obniżenia standardu debaty publicznej.

Komisja zauważa, że nadmiernie konfrontacyjny sposób formułowania zarzutów może wywoływać niepożądany skutek w postaci ograniczenia swobodnej, merytorycznej wymiany informacji podczas sesji Rady Miejskiej. Osoby udzielające odpowiedzi mogą bowiem powstrzymać się od szerszych wyjaśnień w obawie, że każda wypowiedź, nawet incydentalna nieścisłość lub skrót myślowy, będzie następnie podstawą do formułowania zarzutów. Nie służyłoby to ani transparentności działania organów gminy, ani interesowi mieszkańców.

Powyższe uwagi nie stanowią merytorycznego rozstrzygnięcia skargi, albowiem Rada Miejska nie jest organem właściwym do jej rozpatrzenia. Mają one jedynie

charakter porządkujący i odnoszą się do standardów, jakie powinny towarzyszyć debacie publicznej oraz korzystaniu z prawa do składania skarg.

Mając na uwadze powyższe, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej rekomenduje przekazanie skargi według właściwości Burmistrzowi Miasta i Gminy Połaniec.